

La teva nit de cada dia

Els monstres de la foscor, sempre a l'aguait, t'ensenyen la cara lletja

Eva Armisén

La nit et sorprèn desperta. És massa tard per anar-te'n a dormir d'hora i ja no ve d'un minut. Prepara's un te de regalèssia amb llimona que et prendràs a glops petits.

Cada dia el mateix. Els monstres de la foscor, sempre a l'aguait, t'ensenyen la cara lletja. I ara que la mare ets tu, no et pots dir mentides: i tant que existeixen de debò. Et dones permís per deixar-te anar: si et desfàs de matinada, no et sentirà ningú.

Però avança el rellotge i recula la por. Mossegues la tassa buida, escalfes més aigua, falten segles per apagar el llum. La bosseta de gingebre amb canyella hi diu la seva: *truth is everlasting*. El futur també és etern, visca la vida, tindràs temps de llegir tots els llibres.

El llit et crida i et fas la sorda. Prou que ho saps: sota el teu tros de nòrdic, esperant una son que diu que no, deixaràs de ser invencible.